

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

STANOVISKA

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

STANOVISKO EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 5. května 2008

na žádost Rady Evropské unie k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o přizpůsobení určitých aktů přijatých postupem podle článku 251 Smlouvy regulativnímu postupu s kontrolou podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ve znění rozhodnutí 2006/512/ES

(CON/2008/19)

(2008/C 117/01)

Úvod a právní základ

Dne 17. března 2008 obdržela Evropská centrální banka (ECB) žádost Rady Evropské unie o stanovisko k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o přizpůsobení určitých aktů přijatých postupem podle článku 251 Smlouvy regulativnímu postupu s kontrolou podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (dále jen „navrhované nařízení“) ⁽¹⁾.

Pravomoc ECB zaujmout stanovisko k navrhovanému nařízení je založena na čl. 105 odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství. V souladu s čl. 17.5 první větou jednacího řádu Evropské centrální banky přijala toto stanovisko Rada guvernérů.

Obecné připomínky

Navrhované nařízení povede k zavedení nového „regulativního postupu s kontrolou“, mimo jiné, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi ohledně určitých aktů Společenství v oblasti statistiky. ECB nemá žádné zvláštní připomínky k ustanovením navrhovaného nařízení, neboť jsou v souladu se společným prohlášením Evropského parlamentu, Rady a Komise o zavedení nového „regulativního postupu s kontrolou“ do úpravy postupů projednávání ve výborech ⁽²⁾.

S ohledem na to, jak důležitá jsou prováděcí opatření k právním předpisům EU v oblasti statistiky, by ECB v této souvislosti ráda zdůraznila význam své poradní úlohy podle čl. 105 odst. 4 Smlouvy, podle něhož je ECB konzultována „ke všem návrhům aktů Společenství v oblasti její působnosti“. V souladu s přístupem, který ECB zaujala ve svých předchozích stanoviscích ohledně prováděcích opatření v oblasti finančních služeb ⁽³⁾, se ECB domnívá, že navrhovaná prováděcí opatření v oblasti statistiky mají povahu právních

⁽¹⁾ KOM(2007) 741 v konečném znění a KOM(2008) 71 v konečném znění. Stanovisko ECB bylo vyžádáno k první a čtvrté části navrhovaného nařízení.

⁽²⁾ Prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise týkající se rozhodnutí Rady ze dne 17. července 2006, kterým se mění rozhodnutí 1999/468/ES o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (2006/512/ES) (Úř. věst. C 255, 21.10.2006, s. 1).

⁽³⁾ Viz úvodní odstavec stanoviska ECB CON/2006/57 ze dne 12. prosince 2006 k návrhu směrnice Komise, kterou se provádí směrnice Rady 85/611/EHS o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), pokud jde o vyjasnění některých definic (Úř. věst. C 31, 13.2.2007, s. 1); viz rovněž odstavec 1.2 stanoviska ECB CON/2007/4 ze dne 15. února 2007 na žádost Rady Evropské unie k osmi návrhům, kterými se mění směrnice 2006/49/ES, 2006/48/ES, 2005/60/ES, 2004/109/ES, 2004/39/ES, 2003/71/ES, 2003/6/ES a 2002/87/ES, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi (Úř. věst. C 39, 23.2.2007, s. 1).

předpisů a představují „návrhy aktů Společenství“ ve smyslu čl. 105 odst. 4 Smlouvy. Ustanovení Smlouvy, které vyžaduje, aby ECB byla konzultována ke všem návrhům aktů Společenství v oblasti její působnosti, proto zahrnuje povinnost konzultovat ECB k uvedeným prováděcím opatřením ⁽¹⁾.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 5. května 2008.

Prezident ECB
Jean-Claude TRICHET

⁽¹⁾ Nesplnění povinnosti konzultovat mezi institucemi Společenství je předmětem několika rozsudků Soudního dvora. K povinnosti konzultovat Evropský parlament, viz rozsudek ve věci *Roquette Frères v. Rada Evropských společenství*, 138/79, Sb. rozh. 1980, s. 3333 a rozsudek ve věci *Parlament v. Rada*, C-21/94, Sb. rozh. 1995, s. I-1827, bod 17. K povinnosti Vysokého úřadu konzultovat Radu a Poradní výbor podle Smlouvy o ESUO, viz rozsudek ve věci *Francouzská republika v. Vysoký úřad Evropského společenství uhlí a oceli*, 1/54, Sb. rozh. 1954-56, s. 1, resp. s. 15, a rozsudek ve věci *Italská republika v. Vysoký úřad Evropského společenství uhlí a oceli*, 2/54, Sb. rozh. 1954-56, s. 37, resp. s. 52, což bylo potvrzeno rozsudkem ve věci *Nizozemské království v. Vysoký úřad Evropského společenství uhlí a oceli*, 6/54, Sb. rozh. 1954-56, s. 103, resp. s. 112. Pokud se týká čl. 105 odst. 4 Smlouvy, generální advokát Jacobs ve věci C-11/00 *Komise v. Evropská centrální banka*, Sb. rozh. 2003, s. I-7147, zdůraznil, že: „Konzultace ECB k navrhovaným opatřením, která spadají do působnosti ECB, je procesním krokem, jehož provedení ukládá ustanovení Smlouvy a který může jednoznačně ovlivnit obsah přijímaných opatření. Nesplnění této povinnosti musí dle mého názoru vést ke zrušení přijatého opatření“, stanovisko generálního advokáta Jacobse ze dne 3. října 2002, bod 131.